

Zaalteksten tweede verdieping vaste collectie De Mesdag Collectie

Inhoud

Zaalteksten tweede verdieping vaste collectie De Mesdag Collectie.....	1
Trappenhuis.....	3
Barbizon en het bos van Fontainebleau.....	3
Eerste zaal.....	3
Schaapskudde in het bos, ongedateerd.....	3
Winter, ongedateerd.....	3
Ondergaande zon met woelige zee, ca. 1895-1900.....	3
Weide met koeien, z.j.....	3
Huiswaarts, ca. 1881.....	3
De toren van Chailly in Barbizon, 1873.....	3
De kromme boom bij het Carrefour de l'Epine, 1852.....	3
Spelevaren, 1868.....	3
De spiegel, 1872.....	4
Stilleven, 1872.....	4
Tweede zaal.....	4
Door de ogen van Vincent van Gogh.....	4
Brief van Vincent van Gogh aan zijn broer Theo, Den Haag.....	4
Herfst, 1865.....	5
Heuvelachtig landschap, 1858-1859.....	5
Landschap met hooiwagen, voor 1859.....	5
Zonsopgang, ca. 1870-1872.....	5
De plas, ca. 1870.....	5
Muurtekst.....	5
Villeneuve-lès-Avignon, 1836 en ca. 1865.....	6
Het afdalen van de kudde in het gebergte van de Jura (schets), ca. 1834-1835..	6
Grote zaal.....	6
Slapend meisje in de duinen, z.j.....	6
Beekhuizen bij Arnhem, voor 1891.....	6
Op de uitkijk, ca. 1889.....	6
Zonsondergang, ca. 1871.....	6
Verlaten steengroeve, ca. 1850.....	6
Bij Vries, before 1899.....	7
Schapen, ca. 1860.....	7
Schets voor <i>Het hooien</i> , 1876.....	7

Te Scheveningen, ca. 1876.....	7
Jaagpad langs de oever van de Oise, ca. 1875.....	7
Weg in zonneschijn, ca. 1873-1877.....	7
Landschap, 1882-1903.....	7
Een bergpad, ca. 1872-1873.....	7
Schape op de hei bij Lunteren, ca. 1892-1898.....	8
Buurtpraatje, 1855.....	8
Hagar en Ismaël, 1848-1849.....	8
Waakhonden, ca. 1829.....	8
Oud buurtje, voor 1888.....	8
Weide aan het water, ca. 1855-1860.....	8
Schapenkraal bij het aanbreken van de dag, 1861.....	8
Romeins park, 1877.....	8
De oogst, ca. 1865.....	8
Ondergaande zon bij Villerville, ca. 1876.....	9
In Luxemburg, 1854.....	9
Kreupelhout, 1852.....	9
Het huisje van mijn baker. Het huis van 'Mère Bazot' in Valmondois (Seine-et-Oise), ca. 1874.....	9
Napoleon op St. Helena, c. 1826-1827.....	9
Vierde zaal.....	9
Algerijnse vrouw, 1891.....	9
Nacht met maanlicht, ca. 1895-1900.....	9
Winter te Heesum, 1884.....	9
Breeuwen, 1874-1875.....	10
De kraaien, 1870.....	10
In gedachten verzonken, ca. 1895-1898.....	10
De windmolen, z.j.....	10
Vijfde zaal.....	10
Mesdag en Mancini.....	10
Zieke kind, 1875.....	10
De beeldenverkoper, ca. 1885.....	11
Studie (mijn zusje), ca. 1876.....	11
Manicini's schildertechniek.....	11
Het model, 1875-1878.....	11
Na de druivenoogst, 1885.....	11
Napolitaanse jongen, 1895.....	12

Trappenhuis

Barbizon en het bos van Fontainebleau

Het dorp Barbizon, zo'n 55 kilometer ten zuidoosten van Parijs, was in de 19de eeuw een geliefde stek voor kunstenaars. Van daaruit trokken zij het indrukwekkende bos van Fontainebleau in, dat bekend stond om zijn grillige bomen en rotspartijen.

Eerste zaal

Schaapskudde in het bos, ongedateerd

Constant Troyon (1810-1865)
olieverf op paneel

Winter, ongedateerd

Anton Mauve (1838-1888)
olieverf op paneel

Ondergaande zon met woelige zee, ca. 1895-1900

Hendrik Willem Mesdag (1831-1915)
olieverf op doek

Mesdag maakte bijna dagelijks schetsen op het strand en werkte die in zijn atelier uit tot zeestukken van groot formaat. Op dit schilderij breekt de ondergaande zon door de wolken, zodat de koppen van de onstuimige golven oplichten. Mesdag reserveerde een centrale plaats in deze zaal voor het zeestuk en positioneerde zich zo zelfbewust tussen de Franse en Nederlandse meesters.

Weide met koeien, z.j.

Constant Troyon (1810-1865)
olieverf op paneel

Huiswaarts, ca. 1881

Anton Mauve (1838-1888)
olieverf op paneel

De toren van Chailly in Barbizon, 1873

Jean-François Millet (1814-1875)
olieverf op doek

Millet, vertolker van het boerenleven, woonde in het Franse Barbizon. In 1873 schilderde hij de nabijgelegen toren van Chailly. De voorstelling is dun geschilderd, waardoor de ondergrond en zwarte ondertekening deels zichtbaar zijn. Alleen de toren en de lucht zijn uitgewerkt. Het schilderij bleef onvoltooid, mogelijk wegens een beroerte die de kunstenaar trof. Niettemin maakt het werk, met de massieve toren als middelpunt, een monumentale indruk.

De kromme boom bij het Carrefour de l'Epine, 1852

Théodore Rousseau (1812-1867)
olieverf op doek

Spelevaren, 1868

Lourens Alma Tadema (1836-1912)
olieverf op doek

Toen Mesdag zich in 1866 als beginnend kunstenaar in Brussel vestigde, stelde hij zich zijn succesvolle neef Alma Tadema tot voorbeeld. Deze maakte in opdracht van Mesdag het schilderij *Spelevaren*, waarop een jonge Romein voor zijn geliefde een bootje naar de steiger trekt. Alma Tadema was geïnspireerd door de klassieke oudheid. Dit is één van de vroegste werken waarop hij de vrijetijdsbesteding van welgestelde Romeinen in beeld bracht.

De spiegel, 1872

Laura Alma Tadema-Epps (1852-1909)

olieverf op doek

Lourens Alma Tadema gaf schilderlessen aan zijn vrouw Laura. De precieze uitvoering en het langgerekte formaat van dit stilleven doen dan ook denken aan Tadema's eigen schilderijen. Ook de voorstelling wijst op hun leven samen: in de spiegel is het zelfportret van de Engelse kunstenares te zien, terwijl haar echtgenoot is gesymboliseerd door de Hollandse tulp.

Stilleven, 1872

Laura Theresa Alma Tadema – Epps (1852-1909)

olieverf op doek

Tweede zaal

Door de ogen van Vincent van Gogh

In 1882 woonde Vincent van Gogh, toen nog beginnend kunstenaar, korte tijd in Den Haag. Daar bezocht hij een grote tentoonstelling van eigentijdse Franse kunst uit particuliere collecties. Maar liefst vijftien van de aanwezige schilderijen kwamen uit Mesdags bezit. Mesdag was pas een paar jaar eerder begonnen met het op grote schaal aankopen van Franse meesters, daartoe in staat gesteld door een erfenis. Van Gogh was vol lof en schreef aan zijn broer Theo: 'Er is veel moois daar van Dupré, Corot, Daubigny, Diaz, Courbet, Breton, Jacques &c.' Ook in latere brieven kwam hij terug op de werken die hij bij deze gelegenheid zag, waarvan een deel in deze zaal is samengebracht.

Brief van Vincent van Gogh aan zijn broer Theo, Den Haag

Zaterdag 15 en zondag 16 juli 1882

Transcriptie: 'Dezer dagen heb ik nog de tentoonstelling fransche kunst gezien (aan de Boschkant) uit de collecties Mesdag, Post &c.

Er is veel moois daar van Dupré, Corot Daubigny, Diaz, Courbet, geele heuvelachtige zandgronden, hier en daar begroeid met fris jong gras, met zwarte houtkanten waartegen een paar witte berkenstammen uitkomen, wijd weg grijze gebouwtjes met roode & blauw leijen daken. En een smalle, lichte, fijn grijze strook lucht er boven. De horizont zeer hoog echter zoo dat de grond hoofdzaak is en dat fijne strookje lucht eigenlijk meer als contrast dient om de ruwe stof van de massas donkere aarde beter te doen voelen. Ik vind dit wel het mooist wat ik tot nog toe van Courbet gezien heb. De Duprés zijn superbe en er is een Daubigny, groote stroodaken tegen de helling van een heuvel, waar ik niet genoeg op kijken kon. Zoo ook een kleine Corot, een water en lisiere de bois op een zomermorgen om 4 uur of daaromtrent. Één enkel klein rose wolkje wijst aan dat de zon over een tijdje

zal opkomen. Een stilte en een kalmte en een vrede waar men door betoverd wordt. Ik ben blij dat ik alles nog heb gezien.'

Herfst, 1865

Jules Dupré (1811-1889)

olieverf op doek

Van Gogh was onder de indruk van Jules Dupré's dramatische benadering van de natuur. Hij schreef over dit werk: 'het drukt uit dat oogenblik en die plaats in de natuur waar men alleen kan heengaan, zonder gezelschap'. De karaktervolle boom toont hoe Dupré, net als vele andere schilders van de School van Barbizon bomen 'portretteerden'. Van Gogh typeerde het dan ook als een 'figuurschilderij'.

Heuvelachtig landschap, 1858-1859

Toegescreven aan Gustave Courbet (1819-1877)

olieverf op doek

'De horizont zeer hoog echter zoo dat de grond hoofdzaak is en dat fijne strookje lucht eigenlijk meer als contrast dient om de ruwe stof van de massas donkere aarde beter te doen voelen. Ik vind dit wel het mooist wat ik tot nog toe van Courbet gezien heb', schreef Van Gogh aan Theo. Tegenwoordig wordt de toeschrijving aan Courbet echter in twijfel getrokken.

Landschap met hooiwagen, voor 1859

Constant Troyon (1810-1865)

olieverf op paneel

Zonsopgang, ca. 1870-1872

Camille Corot (1796-1875)

olieverf op doek

'Bij Corot is iedere boomstam geteekend & gemodeleerd met een aandacht en liefde als gold het een figuur', schreef Van Gogh. Tijdens het werkproces bracht Corot verschillende verflagen over elkaar aan en hij veranderde het model van de boom enkele malen. Bladeren en takken verbeeldde hij door te variëren met de dikte van de verf en met kleur, en door te krassen met de achterkant van zijn penseel.

De plas, ca. 1870

Virgilio Narciso Diaz de la Peña, 1807-1876

olieverf op doek

Zowel Van Gogh als Mesdag waardeerden het suggestieve karakter van het werk van Diaz de la Peña, dat toch goed 'leesbaar' bleef. Over een ander werk van Diaz schreef Van Gogh: '[het is] schetsachtig maar misschien ook juist daarom was 't voor mij [...] een waar genoegen er een terug te zien [...]'. Zelfs voor Diaz' doen is *De plas* erg los geschilderd.

Muurtekst

Foto: Academie van Beeldende Kunsten, Den Haag, ca. 1870, Haags Gemeente Archief

De tentoonstelling van Franse meesters werd georganiseerd door de internationale kunsthandel Goupil & Cie, ten bate van de Haagse Academie van Beeldende Kunsten. De expositie vond plaats in het academiegebouw aan de Prinsessegracht. Vijf grote particuliere verzamelaars, waaronder Mesdag, stelden samen 51

schilderijen ter beschikking. De tentoonstelling werd wegens succes met een volle week verlengd tot vijf weken in totaal.

Villeneuve-lès-Avignon, 1836 en ca. 1865

Camille Corot (1796-1875)

olieverf op doek

Het afdalen van de kudde in het gebergte van de Jura (schets), ca. 1834-1835

Théodore Rousseau 1812-1867

olieverf op doek

In de late zomer van 1834 reisde en werkte Rousseau twee maanden in het Juragebergte, waar hij getuige was van een spectaculaire, meerdaagse afdaling van een kudde koeien. Hij maakte ter plekke een schets, waar hij terug in Parijs deze grote en uitgewerkte olieverfschets op zou baseren. Dit schilderij diende als voorstudie voor een enorm doek (259 x 162 cm), dat zich ook in De Mesdag Collectie bevindt, maar dat in de loop der tijd geheel is verdonkerd.

Grote zaal

Slapend meisje in de duinen, z.j.

David Artz (1837-1890)

olieverf op doek

Beekhuizen bij Arnhem, voor 1891

Sientje Mesdag-van Houten

olieverf op doek

Dit schilderij van Sientje was, net als de twee centraal geplaatste werken van Hendrik Willem in de naastgelegen zalen, speciaal voor deze plek bedoeld. De Mesdags kozen heel bewust de plaatsing van hun eigen kunst temidden van de Franse en Nederlandse meesters. Met deze breed geschilderde weergave van een pad langs een stroompje zocht Sientje aansluiting bij andere landschapschilders uit hun collectie.

Op de uitkijk, ca. 1889

David Artz (1837-1890)

olieverf op doek

Zonsondergang, ca. 1871

Charles-François Daubigny (1817-1878)

olieverf op doek

De zonsondergang bood Daubigny de mogelijkheid om kleur te brengen in zijn landschappen. De rode gloed van de laatste zonnestralen is hier prachtig zichtbaar op de vacht van de rechterstier. Voor de weergave van de lucht en het weiland zijn dikke lagen verf in levendige kleuren uitgesmeerd met een paletmes.

Verlaten steengroeve, ca. 1850

Camille Corot (1796-1875)

olieverf op papier op doek

Bij Vries, before 1899

Taco Mesdag (1829-1902)

olieverf op doek

Taco Mesdag, de oudere broer van Hendrik Willem, was ook verzamelaar en schilder. 's Zomers schilderde hij in het dorp Vries in Drenthe, waar hij een boerderij had. Op dit uitgestrekte heidelandschap is rechts in de verte de dorpskerk zichtbaar. Anton Mauve schilderde in dezelfde omgeving *Bij Vries* (te zien op de tweede verdieping).

Schapen, ca. 1860

Charles-François Daubigny (1817-1878)

olieverf op doek

Schets voor *Het hooien*, 1876

Jules Bastien-Lepage (1848-1884)

olieverf op doek

Te Scheveningen, ca. 1876

Anton Mauve (1838-1888)

olieverf op doek

Jaagpad langs de oever van de Oise, ca. 1875

Charles-François Daubigny (1817-1878)

olieverf op doek

Weg in zonneschijn, ca. 1873-1877

Gustave Courbet (1819-1877) (toeschrijving)

olieverf op doek

Landschap, 1882-1903

Johannes Hendrik Weissenbruch (1824-1903)

olieverf op paneel

Legaat mevrouw C.L. Kayser aan het Mauritshuis, Den Haag, overgedragen aan het Van Gogh Museum in 2011

Het gekozen gezichtspunt suggereert dat Weissenbruch zich op het water bevond tijdens het maken van dit landschap. Toch schilderde hij slechts zelden in de buitenlucht. Tijdens zijn wandelingen in de omgeving van de Nieuwkoopse Plassen maakte hij getekende schetsen, die hij later in zijn atelier uitwerkte. De pasteuze wolkenpartijen in vele tinten grijs duiden erop dat hij lang aan dit schilderij heeft doorgewerkt.

Een bergpad, ca. 1872-1873

Adolphe Monticelli (1824-1886)

olieverf op doek

Monticelli maakte dit schilderij in de omgeving van zijn geboortestad Marseille. Het werk, dat net zo goed een woeste zee zou kunnen verbeelden als een bergpad, is een explosie van verf en kleur. Monticelli heeft de natuurgetrouwe verbeelding van de werkelijkheid ondergeschikt gemaakt aan de expressieve en materiële kwaliteiten van verf. Hiermee is het een van de radicaalste voorbeelden in Mesdags collectie van de artistieke verschuivingen in de 19de eeuw.

Schapen op de hei bij Lunteren, ca. 1892-1898

Willem Steelink (1856-1928)
olieverf op doek

Buurtpraatje, 1855

Honoré Daumier (1808-1879)
olieverf op paneel

Hagar en Ismaël, 1848-1849

Jean-François Millet (1814-1875)
olieverf op doek

Dit onvoltooide werk neemt een uitzonderlijke plaats in Mesdags collectie in, vanwege het verhalende karakter. We zien de Bijbelse figuur Hagar die zich in de woestijn afwendt van haar zoon Ismaël, omdat zij het niet kan verdragen hem te zien sterven van de dorst. Millet concentreerde zich op de figuren, die hij naakt en wanhopig neerzette, en gaf zo treffend het menselijk lijden weer.

Waakhonden, ca. 1829

Alexandre Ducamps (1803-1860)
olieverf op doek

Met deze uitzonderlijke compositie heeft Decamps mooi de taak van deze waakhonden in beeld gebracht. De boerderij waar de dieren over waken is klein en vrij schetsmatig verbeeld, maar de honden zijn imposant en met grote doeltreffendheid op het doek gezet. Met name de borstelige vacht en de hijgende bek van de witte hond zijn levensecht getroffen.

Oud buurtje, voor 1888

Antoine Vollon (1833-1900)
olieverf op doek

Weide aan het water, ca. 1855-1860

Camille Corot (1796-1875)
olieverf op paneel

Schapenkraal bij het aanbreken van de dag, 1861

Charles-François Daubigny (1817-1878)
olieverf op doek

Romeins park, 1877

Lourens Alma Tadema (1836-1912)
olieverf op doek op paneel

Alma Tadema was door Italië gefascineerd sinds zijn reis door dat land in 1863-1864. Voor het decor van dit schilderij heeft hij klassieke sculpturen van verschillende locaties in Rome in één park samengebracht. Het geheel ademt een Italiaanse sfeer, nog versterkt door het warme, gelige licht.

De oogst, ca. 1865

Jules Breton (1827-1906)
olieverf op doek

Net als Jean-François Millet schilderde Jules Breton het liefst het boerenleven. Hier zien we een man die zijn zeis slijpt en een vrouw die het koren oogst. Met heldere kleuren schetste Breton de sfeer van een warme zomerdag.

Ondergaande zon bij Villerville, ca. 1876

Charles-François Daubigny (1817-1878)

olieverf op doek

In de jaren zeventig maakte Daubigny een serie van weidse gezichten op de kust van Normandië, waaronder deze zonsondergang. Op dit schilderij wordt de lucht gevuld met avondrood, wat mooi afsteekt tegen het heldere blauw van het zeewater. De uitgestrektheid van de kustlijn wordt benadrukt door de horizontale verfstreken.

In Luxemburg, 1854

Willem Roelofs (1822-1897)

olieverf op papier op paneel

Kreupelhout, 1852

Théodore Rousseau (1812-1867)

olieverf op doek

Het huisje van mijn baker. Het huis van 'Mère Bazot' in Valmondois (Seine-et-Oise), ca. 1874

Charles-François Daubigny (1817-1878)

olieverf op doek

Napoleon op St. Helena, c. 1826-1827

Alexandre Decamps

olieverf op doek

Vierde zaal

Algerijnse vrouw, 1891

Adolf von Meckel (1856-1893)

oil on canvas

Nacht met maanlicht, ca. 1895-1900

Hendrik Willem Mesdag (1831-1915)

olieverf op doek

Winter te Heelsum, 1884

Marie Bilders-van Bosse (1837-1900)

olieverf op doek

Net als Hendrik Willem Mesdag kreeg Bilders-van Bosse schilderlessen van Johannes Bilders, een voorloper van de Haagse School. Later trouwden ze en vestigden ze zich in het kunstenaarsdorp Oosterbeek. De Mesdags bezochten het echtpaar daar regelmatig. In een nabijgelegen dorp maakte Bilders-van Bosse dit winterse tafereel. Het landschap is bedekt met sneeuw, de stilte is bijna tastbaar.

Breeuwen, 1874-1875

Hendrik Willem Mesdag (1831-1915)
olieverf op doek

De kraaien, 1870

Emile Breton (1831-1902)
olieverf op doek

In gedachten verzonken, ca. 1895-1898

Antonio Mancini (1852-1930)
olieverf op doek

Mesdag had grote bewondering voor het vrijzinnige en experimentele werk van de Italiaanse kunstenaar Antonio Mancini, voor wie hij ruim twintig jaar als mecenas fungeerde. In dit schilderij werkte Mancini met grove penseelstreken, vooral bij de kleding van het meisje. Haar gezicht is een stuk fijner geschilderd. Hierdoor lijkt haar peinzende blik nog intenser.

De windmolen, z.j.

Georges Michel (1763-1843)
olieverf op papier op doek

De landschappen van Michel zijn sterk beïnvloed door schilderijen van 17de-eeuwse Hollandse meesters, die hij tijdens zijn werk als restaurator in het Louvre grondig had kunnen bestuderen. Zo doen in dit schilderij de krachtige penseelstreken en sterke licht-donkercontrasten denken aan werk van Rembrandt. Michel werd bewonderd door de schilders van Barbizon en hij geldt als één van hun voorlopers.

Vijfde zaal

Mesdag en Mancini

In 1885 schreef Antonio Mancini vanuit Rome een brief aan Mesdag, met het verzoek hem te steunen. Mesdag, die al vier werken van de Italiaanse kunstenaar bezat, beloofde financiële hulp. In ruil daarvoor vroeg hij reguliere zendingen schilderijen en studies. Gedurende zo'n twintig jaar bleef Mesdag Mancini's mecenas. Hij hield overigens niet alle ontvangen kunstwerken zelf, maar verkocht vele ervan door, met medeweten van Mancini. Ook organiseerde hij tentoonstellingen. Van de circa 150 werken die Mancini opstuurde zijn er nog vijftien in De Mesdag Collectie. Opmerkelijk genoeg hebben de beide kunstenaars elkaar nooit ontmoet.

Zieke kind, 1875

Antonio Mancini (1852-1930)
olieverf op doek

Dit is één van de eerste werken van Mancini die in Mesdags bezit kwam. Hij kocht het schilderij in 1876. Later werd Mesdag mecenas van de Italiaanse kunstenaar, nadat deze hem om financiële ondersteuning had gevraagd. Het portret toont een ziek kind, een geliefd onderwerp in de 19de eeuw. Mesdag vond het 'een zeer volledig werk, vooral waar het de expressie betreft'.

De beeldenverkoper, ca. 1885

Antoni Mancini (1852-1930)

olieverf op doek

Dit schilderij is één van de weinige naaktstukken van Mancini. De titel van het werk is opmerkelijk, omdat de liggende jongen er allerminst als een beeldenverkoper uitziet. Alleen de beelden rondom hem zijn hiervoor een aanwijzing. Toch was het de kunstenaar zelf die het schilderij onder deze titel in een brief beschreef.

Studie (mijn zusje), ca. 1876

Antoni Mancini (1852-1930)

olieverf op papier op paneel

Mesdag vroeg Mancini bij herhaling om vooral ook studies te sturen. Dit schilderijtje, dat hij vlak voor Mancini contact zocht had aangeschaft bij de Haagse kunsthandel Van Wisselingh, is zo'n schetsmatige studie. Het lijkt vooral een oefening in kleur. De titel zal niet door Mancini zelf zijn verzonnen: voor zover bekend had hij alleen twee broers.

Manicini's schildertechniek

Onderzoek in het restauratie-atelier van het Van Gogh Museum heeft veel nieuwe gegevens opgeleverd over Mancini's werkwijze en zijn materiaalgebruik. Enkele interessante onderzoeksresultaten worden hier gepresenteerd.

In 1883 ontwikkelde Mancini een systeem om de werkelijkheid zo nauwkeurig mogelijk vast te leggen. Hij zette zijn model achter een raamwerk van horizontale, verticale en soms ook diagonale lijnen, en spande eenzelfde raster op het doek. Zo kon hij zijn onderwerp vakje voor vakje naschilderen. Na afloop trok hij de draden uit de natte verf, waarbij een opvallend ruitpatroon achterbleef.

In de jaren negentig combineerde Mancini bovendien een uitbundig gebruik van verf en vernis met de toepassing van ongebruikelijke materialen als stukjes glas of folie. Met zijn onorthodoxe werkwijze was hij zijn tijd ver vooruit. Helaas gaf deze techniek vaak problemen tijdens het drogen van de verf.

Het model, 1875-1878

Antoni Mancini (1852-1930)

olieverf op doek

Mancini schilderde vaak kinderen, die hij met allerlei raadselachtige attributen afbeeldde. Deze jongen omklemt een klassieke bronzen kop. Op de muur achter hem zijn nog net het handje en de benen van een doorgehaalde kindertekening te herkennen.

Na de druivenoogst, 1885

Antoni Mancini (1852-1930)

olieverf op doek

De merkwaardige opbouw van dit schilderij heeft wel wat van een collage. Mancini was er zelf tevreden over en probeerde het enkele jaren nadat hij het naar Mesdag stuurde, te lenen voor de Wereldtentoonstelling van 1889 in Parijs. Mesdag weigerde, omdat hij 's zomers veel bezoekers in zijn museum verwachtte. Het werk vertoont nog de sporen van het raster dat Mancini na het schilderen verwijderde.

Napolitaanse jongen, 1895

Antoni Mancini (1852-1930)

olieverf op doek

Dit is een van Mancini's meest ongebruikelijke schilderijen. Er zijn stukjes van een verftube, glas en metaalfolie in de verflaag verwerkt. Hiermee bereikte Mancini nieuwe lichteffecten, die nu onder meer door veroudering niet goed meer op waarde zijn te schatten. Hier en daar zijn stukjes draad van het raster in de verf achtergebleven.